

Latviešu jaunatnes uzdevumi

Katram jaunietim būtu pilnīgi jāapzinās, ka viņš ir latvietis, ka viņš covēro un vērtē ne latviešu sabiedrība vien, bet visu to tautu locekļi, kuru vidū mūsu jauniešiem lemts dzīvot. Šis kritikas priekšā katram jaunietim sevi jāparāda kā cienīgu savas tautas locekli.

Katras tautas nākotne ir tās jaunatnes rokās, tāpēc no mūsu jauniešu darbiem un izturēšanās var spriest ne tikai par pašu jauniešu vien, bet arī par to, cik vienota šī tauta cīņā par savas valsts brīvības atgūšanu.

Kad pie zaļā galda lemj par tik daudzajiem miljoniem cilvēku, šim faktoram var būt nepārzēdamas sekas.

Šie fakti jauniešiem uzliek pienākumu:

1) Būt latviešiem, audzināt sevi un citos tautisko pašapziņu, un veicināt tās izkopšanu.

2) Atbalstīt katru pasākumu, kas kalpotu mūsu kopējo mērķu piepildīšanai.

3) Apgūt iespējami daudz no tā, ko mums var sniegt to tautu kultūra, kuru vidū mēs patreiz atrodamies. Tas mums būs noderīgs mūsu valsts jaunūzbūvē, atgriežoties dzimtenē.

Ir nenovēršami, ka katrā jaunietī radies jautājums, kas man par to būs? Atbildot uz šo jautājumu, būtu jāapskata, kādā veidā šie uzdevumi varētu ietekmēt katru individuālo labklājību. Aprobežojos ar to, ka nosauksu to par savtīgas dabas jautājumu. Mums šodien ir jāskatās pāri savām personīgajām interesēm un jājautā: kas par to būs manai tautai?

Var dalīt visu mūsu trimdas jauniešu saimi pēc tai piemītošām īpašībām trīs grupās. Katra no tām atrodas uz cita nacionālās attīstības pakāpiena.

Pirmkārt, jāmin tā mūsu jaunatnes daļa, kas ir gados vecākie un jau vienreiz pārdzīvojuši visas brīvības cīņā fāzes, gala rezultātā izšķīroties par aktīvu cīņu ar ieročiem rokā. Viņi bija gatavi ziedot visu, lai mūsu dzimtene būtu atkal brīva.

Vairums šo jauniešu, dzīvē jau vienreiz vilušies, ir zaudējuši daļu no normālos ap-

dzīraujošā mirdzuma.

Tālāk minēšu tos jauniešus, kas skatīja mūsu dzimteni ar bērna acīm.

Tiem, dzimtenē esot, svešas bija ikdienas rūpes, un viņos Latvija ir laimes sala, uz kuras pasi šolien vērsti visu mūsu skati.

Šo es gribētu saukt par mūsu jaunatnes aktīvāko daļu, varam sagaidīt vislielāko atsaucību tieši no šiem jauniešiem.

Ir vēl, ka viņu starpā ir arī tādi, kas savos meklējumos nomaldījušies, atstājuši uz muguras visu latvisko un ir kurlī katram jauniešu aicinājumam nākt mūsu vidū.

Ik uzskatam vai idejai ir savi atbalstītāji un neizbēgami arī tādi, kuriem šīs idejas nav pieņemamas.

Beidzot jāmin tie, kuriem Latvijas un dzimtenes vārds ir tikai abstrakts jēdziens. Mums jau tagad būtu jāpārdomā, kā mēs evadīsim viņus latviskā pašapziņā, kad pēc lažiem gadiem viņus uzņemsim mūsu jaunatnes apvienībā. Šodien mēs vēl esam bagāti, tautas gara mantas un tradīcijas ir vēl dzīvas mūsu vidū, un mēs esam atbildīgi par to, vai tās tur dzīvas arī rīt.

Apskatot pienākumus, kā pirmais ir latviskās apziņas izkopšana sevi un citos. Šeit paveikas ļoti plašs darba lauks. Latviskā apziņa ir mūsu idejiskās cīņas izejas bāze,

un tai piemīt brīnišķīga īpašība, proti: jo vairāk no pašapziņas idejiskā cīņā izlietotam, jo vairāk tās rodas vietā.

Man prātā nāk rakstnieka Jāņa Jaunsudrabiņa vārdi, kurus viņš teica kongresa literārajā vakarā Augustdorfā: „Valoda ir otra rakstnieka instruments, tā ir kogle, ar kuras var spēlēt daudz skaistu melodiju.”

Te arī es saskatu mūsu uzdevuma sākumu. Mums šī kogle jātur labkanīga un laija, jo tikai tad tā mums atskaņos melodijas, kurās mūsu garu valdzina, tikai valoda ir tā, kas dara mums pieejamas tautas gara mantas un izprotamas tās tradīcijas un tikumus.

Valoda ir arī visnozīmīgākais vienotājs faktors, tā vienu „mēli” runājošos vieno par tautu. Kad mūsu valsts fiziskā spēka saārdīta un tās locekļi izsvaidīti plašajā

saārdīta un tās locekļi izsvaidīti plašajā pasaulē, runājot vienu valodu, divi sveiki tautieši izjūt piederību savai tautai.

Otrs pienākums ir atbalstīt katru pasākumu, kas kalpotu mūsu mērķu piepildīšanai, prasa jau pēc tīri fiziska darba darišanas. Kā mēs šo darbu veiksime mūsu apvienības ietvaros, ir mūsu pašu rokās, un ir pārāgrī spriest, kāds būs šī darba ražīgums. To rādīs paveiktais nākotnē.

Un beidzot trešais uzdevums ir apgūt pēc iespējas daudz no tā, ko mums var sniegt citu tautu kultūra, kuru vidū mēs patreiz atrodamies.

Lai visu to paveiktu, mums jābūt vienotiem, jo vienībā mazas lietas lielas top. Tad mēs augsime Latvijai.

P. Tamsons.